

Vredesconferentie ?

Soms willen de woorden gewoonweg niet meer komen. Er zijn de afgelopen maanden weer vele tientallen kilo's kleding naar Syrië gebracht en ik kon veel geld meenemen dankzij jullie giften. Gelukkig blijft vanuit Turkije de Amerikaanse hulporganisatie die onze lokale groep, vooral dankzij de Nederlandse giften heeft kunnen bereiken, nog veel voedselhulp, tenten en dekens geven voor de ruim 70.000 vluchtelingen in de regio. U kunt zich niet voorstellen hoeveel goed dat alles daarginds doet. Er wordt hard gewerkt aan het opknappen van de 12 basisscholen en zelfs toen er zoveel sneeuw lag wilden de kinderen heel graag naar school. Goede schoenen of niet. Inmiddels zijn de 2 scholen voor voortgezet onderwijs weer opgestart. Er zijn 32 gekwalificeerde leraren bereid gevonden voor een kleine vergoeding les te geven; zij krijgen een vergoeding want ook hun gezinnen moeten eten. Het jaaroverzicht 2013 staat op de website.

De cijfers blijven ons om de oren vliegen. Meer dan 9 miljoen mensen binnen Syrië zijn volledig afhankelijk van hulp, meer dan 2,5 miljoen daarbuiten en dat laatste aantal zal binnenkort bij de 4 miljoen liggen, zo wordt verwacht. Als je op Google Earth kijkt zie je de tentenkampen groeien bij de grenzen. Ook bij Aleppo: zie hieronder het verhaal over de vlucht uit Aleppo: een dagelijks heel gevaarlijk gebeuren.

Willen, kunnen we al die cijfers nog wel horen? Wat valt er nog te zeggen met al die aantallen, wat valt er nog te zeggen wanneer uithongering een oorlogstactiek is geworden. Gezondheidszorg? In Aleppo waren voor de oorlog meer dan 5000 artsen werkzaam, nu nog slechts 36!

Hoe begon het ook alweer? Hebt u de dansende en zingende mensen weer gezien in de zeer indrukwekkende IDFA documentaire "Return to Homs"? Een tijd waarin iedereen het aanblijven van Assad had gerespecteerd als er maar hervormingen doorgevoerd zouden worden voor meer (pers-)vrijheid en een democratischer bestel. "Return to Homs" laat zien hoe de hoop op een betere toekomst blijft leven, ook de hoop dat zovelen niet voor niets gestorven zijn.

Wat nog te zeggen.... De zo vreedzaam begonnen revolutie is geëkaapt door extremisten waar wij, zelfs op zo'n grote afstand bang voor zijn. Hoe bang zijn de mensen die er dagelijks mee te maken hebben!

Daarom moeten we de moed er in houden, naar de toekomst blijven kijken. Daarom ook zijn we blij met het scholenproject dat nu loopt in Noord-Syrie, gesteund door De Wilde Ganzen.

Gordon Brown (VN – educatie) pleitte afgelopen dagen voor onderwijs voor de kinderen om bij hen de hoop levend te houden. De dappere Pakistaanse Malala zei het in een interview nog scherper: De strijd tegen extremisme en terrorisme is eenvoudig: Educate the next generation!

De komende dagen zal in Montreux (Geneve 2) veel gesproken worden, maar de oplossing lijkt nog niet in zicht. We kunnen daar niet op wachten, we moeten nu iets doen. De hulporganisaties, incl. Artsen zonder Grenzen hebben inmiddels al hun buitenlandse medewerkers teruggetrokken ivm de verslechterde veiligheidssituatie. Alles komt neer op lokale mensen. En hoe veilig die zijn...? Laten we blijven geloven dat de wonderen de wereld nog niet uit zijn, samen met de Syrische bevolking die inmiddels tussen 2 vuren zit, de regering en de extremisten, en sommigen beweren zelfs dat die 2 samen werken.

Wat kunt u doen?

- * benefietconcert Canto Ostinato: 25 jan. 2014 in de Grote Kerk in Enschede, aanvang 20.00 uur;
- * wens-, kunstkaarten zijn te koop via de website van de stichting: www.humanitairehulp Syrie.nl
- * wordt donateur om een kind naar school te laten gaan vanaf € 5,- per maand;
- * doe een eenmalige gift.

En Ido (mijn partner) zou een demonstratieve tocht willen houden van Aleppo naar het strafhof in Den Haag.....

Maar hoe je uit Aleppo naar Turkije komt?

Vlucht uit Aleppo

Meestal is de grensovergang naar Turkije ten noorden van Aleppo overdag open. Er gaat heel wat heen en weer. Toen Ido onlangs met een taxibusje terug ging naar zijn dorp zat hij naast een lijk: een jongeman, in het ziekenhuis in Turkije overleden; de vader wilde zijn zoon graag begraven in zijn geboortedorp en dus zat er niets anders op dan hem mee te nemen in een taxibusje.

Vooraf smokkelaars hebben het deze dagen druk.

Ido heeft voor vrienden in Gaziantep een klein appartementje kunnen vinden. Zij moesten vertrekken uit Aleppo omdat het regeringsleger op zoek was naar de man, een gedeserteerde officier. Dagen tevoren werd het meest gevaarlijke deel van Aleppo, de grens tussen Oost en West die de stad verdeeld houdt, bestudeerd. Op het juiste moment liep de man, met het kind van zijn zus in zijn armen, samen met zijn zus voorbij het checkpoint waar zijn naam als gezochte persoon geregistreerd staat. Het lukt! Geruime tijd later volgt zijn broer met zijn vriend met enkele tassen met de belangrijkste spullen. Daarna moeten ze met een besproken service-car op weg. Dat kost nog een uur wachten, want er heeft ook nog iemand anders gereserveerd. Gelukkig maar, want waar het busje langs moet, vallen een half uur voordien tonnen met zware explosieven uit helicopters: 125 doden. Ze zien de enorme ravage maar blijven zelf ongedeerd. Tussen brandende auto's door rijden ze Aleppo uit. Ido vangt hen in een noordelijk gelegen dorp op met de VW-bus, nerveus van het lange wachten. Dan door naar de Turkse grens. Een nieuw obstakel want een van hen heeft geen paspoort en er moet dus een betrouwbare smokkelaar gevonden worden die hem over de grens wil brengen. Er lopen vele smokkelpaden over de grens. De Turkse politie kent ze allemaal. Er worden waarschuwingsschoten gelost als onze smokkelaar gezien wordt, maar hij bereikt na enkele uren veilig de overkant. De rest van de groep moet de VW-bus achter laten bij de grens – de bijrijder zal die terugbrengen naar het dorp. Ido komt met de groep midden in de nacht in Gaziantep aan, in het appartement waar hij eerder nog snel een paar matrassen neerlegde, verder is er niets. Morgen zien we wel weer verder..... Als hij de volgende dag op bezoek komt, ziet hij dat de zus hele rode handen heeft van het schoonmaken van het appartement met ijskoud water: ze is vergeten dat er ook warm water uit een kraan kan komen!

Namens het bestuur van SHHS,
veel dank voor uw steun en meelevens.
Trui Bolscher

www.humanitairehulpsyrie.nl
humanitairehulpsyrie@gmail.com

Bankrek. : Triodosbank: NL33 TRIO 0781 3627 68